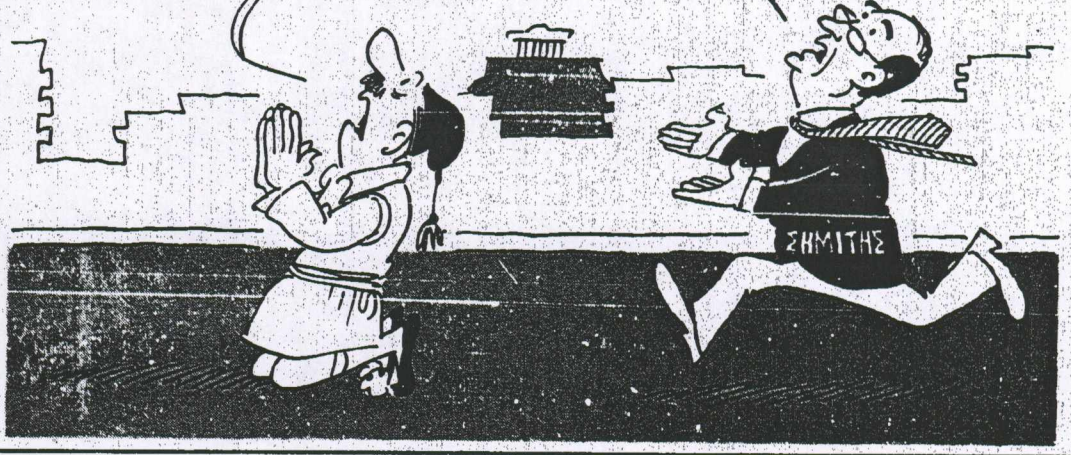

Του ΚΩΣΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟΝ ΑΡΤΟΝ ΗΜΩΝ
ΤΟΝ ΕΠΙΟΥΣΙΟΝ!
ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ!

ΟΧΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΑΤΕΡ
ΟΧΙ ΣΗΜΕΡΟΝ!
ΤΟΝ ΜΑΙΟ ΤΟΥ 1988!..

ΟΒΟΛΕΙΣ Ν ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ

Στρατιωτών ανάγνωση

ΕΥΤΑΙΑ καταδικαστική απόφαση να στρατιώτη Γιώργο Κρητικάκη - 5 μή φυλακή με 3ετή αναστολή - από το ραδιοδικείο Αθηνών, φέρνει επιτακτική κλήση, άλλη μια φορά το θέμα της ανάγνωσης εφημερίδων στο στρατό.

ορεί η απόφαση να στηρίχθηκε στη στρατιώτη - σύμφωνα με το κατηγορητήριο - «ο στρατός είναι γκέτο», που στο διοικητή του ΚΕΜΧ, το '86, συν-η Κωνσταντίνο Μπιάλη».

ουσία της υπόθεσης - και δεν αναφε-ρην ίδια τη δίκη και τους στρατοδίκες ο 21χρονος Κρητικάκης τιμωρήθηκε, μήνες, με... 66 μέρες φυλακή από το ου, γιατί διάβαζε εφημερίδα!!

κα, η περίπτωση Κρητικάκη, αν και, για την αυστηρότητα με την οποία **ΑΝΝΗ Ε. ΔΙΑΚΟΓΙΑΝΝΗ** σπικ, δεν είναι η μοναδική. Αφού πότερα στρατοπέδα απαγορεύεται να «εισέλθει» η εφημερίδα...

κρεμάεται να επαναλάβουμε ό,τι από μλη γράφουμε, στις 21 Οκτωβρίου, πως πυνταγματική η απαγόρευση της ανά-ημερίδων στο στρατό» και πως «όταν εμπιστεύεται στο στρατευμένο τα ι του δίνει το δικαίωμα της ψήφου, ινόητο να του αρνείται την επαφή με ια διά του Τύπου».

γκη, όμως, τώρα που ψιθυρίζεται, ότι κάποια τροποποίηση στο στρατιωτι-μό για το θέμα αυτό, να ειπωθεί πως νε» μεσοδέξικες λύσεις.

πορεί, δηλαδή, να υπάρξει, για παρα-η, τροποποίηση με την οποία να πι-εται η ανάγνωση εφημερίδων σε ειδι-ιως - διθλιθθικές κ.λπ. - γιατί, και και μ' αυτό τον τρόπο οδηγείται -τροθέσεις - σε γκέτο η ίδια η Δημο-ωσάτο πως η ίδια η διαταγή του Εθνικής Άμυνας, ότι «επιτρέπεται η εφημερίδων, κατά μόνος» καταστρα-λόσο μάλλον μια άλλη απόφαση, η ποτελεί τη «μέση λύση».

ζούμε την υποθέτηση, όχι της ΚΕΕΔ, είναι «δυσπιστοι», αλλά του επιτίμιου ΕΝ ναύαρχου Νίκου Παππά, πριν λι-

ινες και τα ΚΩΜ πρέπει να διαθέτουν ήμικς κυκλοφορούντα έντυπα.

ρινοί νέοι, η γενιά του Πολυτεχνείου -δειξε αυτό, είναι ώριμα και υπεύθυνα η άποψη ότι με το διάβασμα απ' τον ρς πολιτικής εφημερίδας της αρει-μπορεί να δημιουργηθούν προστρι-τους μέσα στο στρατό, είναι εξω-η.

ερα, στα 40 χρόνια της υπηρεσίας Ιολεμικό Ναυτικό απ' όσο θυμάμαι, ιοβόζονταν ελεύθερα όλες οι πολιτι-ριδες, χωρίς ποτέ να δημιουργηθεί η να τιμωρηθεί κάποιος για το λόγο

αποφασίζει η Πολιτεία. Εδώ και τώρα μην μας προλάβει το... ελπίδοφόρο! - οι εφημερίδες και τα έντυπα που ούν να διαβάζονται ελεύθερα στο

ΤΡΙΤΗ ΑΠΟΨΗ

ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ αυτές, με τη συνάντηση κορυφής Ρήγκαν - Γκορμπα-τώφ για την κατάργη-ση των πυραύλων μέσου και μικρού βεληγεκούς στην Ευ-ρώπη, δικαιολογείται για πρώτη φορά έπειτα από πολ-λά χρόνια υιοθετούμε για μια παγκόσμια συνεννόηση «εφ' όλης της ύλης» για την εδραίωση προ πάντων της ει-ρήνης και την αποφυγή του πυρηνικού ολέθρου.

Μπορεί βέβαια η πρώτη αυτή συμφωνία, να αναφέρεται σε ένα μικρό μόνο μέρος, το 4% του πυρ-ηνικού οπλοστασίου της γης. Μα μην ξεχνάμε πως το 4%, αυτό ακρι-ώς είναι εκείνο που ξεκίνησε το μεγάλο φλειρηνικό - αντιπολεμικό κίνημα στην Ευρώπη αλλά και στην Αμερική ενάντια στους πυ-ραύλους «πρώτου πλήγματος», τους αμερικανικούς «Πέριουχ II» και «Κρούς», και τους αργότερα σε αντιπαράθεση τοποθετημένους σοβιετικούς SS 20 και 22, που οδη-γήσαν πραγματικά στο απροχώρη-το τη διεθνή ένταση.

ΒΗΜΑ ΠΟΛΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ

Αυτών ακριβώς των πυραύλων την απομάκρυνση και καταστροφή έχει σαν αντικείμενο η συμφωνία ΗΠΑ-ΕΣΣΔ. Το θέμα επομένως είναι πολύ σημαντικό κι αυτό το ίδιο, αλλά και για έναν άλλο προ-φανή λόγο: ότι θα φέρει πιο κοντά τους δυο κόσμους, ότι θα αμβλύνει την καχυποψία, ότι θα αποτελέσει την απαρχή για μια γενική συνεν-νόηση και ένα σταδιακό, ελεγχόμε-νο και αμφιμερή αφοπλισμό. Μ' αυτή την προοπτική, μπορεί να πα-νηγηρίσει κάθε λογικός άνθρωπος. Και το φιλειρηνικό κίνημα που σπουδαία έχει συμβάλει σε παγκό-σμιο επίπεδο, βλέπει τους αγίνους του να δικαιώνονται αλλά κι να συνεχίζονται με την ίδια και μεγα-λύτερη δύναμη και θέρημ, μια και θεσπίζομαστε ακόμα στην αρχή.

Αντανάκλαση μπορεί να έχει η συμφωνία των μεγάλων στα διμάς με προβλήματα, ειδικότερα στο πρόβλημα των δάσεων, που βρι-σκειται ίσα-ίσα τώρα σε ένα στάδι-ο που επιτρέπει σοβαρές αντιστάσεις. Πρόσφατες σφηνγομετρήσεις της λαϊκής γνώμης έδειξαν - στο με-ρο

Η συνάντηση κορυφής και εμείς

Του **ΑΛΚΗ ΑΡΓΥΡΙΑΔΗ**

σχέση με το πρόβλημα των δάσεων ευρύτερα στο λαό, αυτή δεν είναι πάλι στο επιθυμητό, αλλά στο εφικτό της απομάκρυνσης των δά-σεων.

Όλοι συμφωνούν, όσοι δεν θέλουν την εξάρτηση, ότι οι δάσεις που δεν εξυτηρούνται την εθνική άμυνα, ούτε κανένα άλλο εθνικό συμφέρον, θα έπρεπε να φύγουν. Το ερωτηματικό μάλιστα πάλι υιο «αν μπορούν να φύγουν», και εκεί πρέπει να δοθεί μια συγκεκριμένη απάντηση: Μπο-ρούν, αρκεί να το επιδώσουν με μέ-θοδο και σταθερότητα. Ήδη υπάρχου-ντα να εναλλακτικά σχέδια των Αμερικανών για απομάκρυνση των δά-σεων σε άλλες χώρες. Αυτά τα σχέδια δεν γίνονται μόνο για να υπάσχουν. Γίνονται για να εφαρμοσθούν σε λε-ρίπτωση που η ελληνική κυβέρνηση, στηριγμένη στη θέληση του ελληνικού λαού θα επιμείνει τελικά για την απο-μάκρυνση των δάσεων. Κανείς δεν ραντάστηκε ότι οι Ηνωμένες Πολι-τείες θα αρχίσουν έναν πυρηνικό πό-λεμο για να διατηρήσουν τη Νέα Μά-χη ή το Ελληνικό ή την Κορή ή το 'Ακτιο. Με άλλους τρόπους τα προσ-παθήσουν να πείσουν και να πετύ-χουν αυτό που θέλουν. Ό,τι όμως καταφέρουν χωρίς πολύ μικρότερες και πιο αδύνατες από την Ελλάδα, όπως η Μάλτα και η Λιβύη, δεν είναι νοσητό να μην το πετύχουμε εμείς.

Το ερώτημα που μάλιστα ακόμα θα είναι: τι επίδραση μπορεί να έχει η πολιτική απομάκρυνσης των ξένων δάσεων, επομένως ίσως κάποιας ψή-χρανσης στις ελληνοαμερικανικές σχέσεις, πάνω στην ασφάλεια και την εθνική άμυνα της χώρας. Μήπως οι

στην Κύπρο μέσω Τουρκίας, μέσω περιορισμού ανταλλακτικών για τα ελληνικά όπλα κλπ. Αυτό είναι ίσως το κύριο επίσημο των όσων καλο-προαιρέτα διατύπων.

Η απάντηση είναι: ούτε και με την παραμονή των δάσεων εξυτηρείται η εθνική άμυνα και η ασφάλεια, αφού οι Αμερικανοί δίνουν μεν σε μας εφτά, δίνουν όμως και στην Τουρκία τοπλήγμην δέκα, καταγράφοντας και εμάς και την Τουρκία και δη-μιουργώντας έτσι έναν μίνι ανταγω-νισμό των εξοπλισμών, εξίσου δυ-σβάστακτο για την οικονομία της Ελ-λάδας, όσο για την παγκόσμια οκο-νομία ο ανταγωνισμός των εξοπλι-σμών σε παγκόσμιο επίπεδο. Έπει-τα, η δυνατότητα ενός τέτοιου εκδι-αση, θα διαωνίξει την εκκρημνιτητα και το φόβο από ελληνικής πλευράς, χωρίς να επιτρέπει την άσκηση ανε-ξάρτητης εθνικής πολιτικής.

ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Θα πρέπει λοιπόν αυτή ακριβώς το εκδαστικό δίλημμα να γίνει αδύνατο στην εφαρμογή του, και αυτό μπορεί να το κάνει μόνο μια φιλειρηνική σε όλη την έκταση πολιτική, φιλίας και συνεργασίας με όλες τις χώρες, και τις μεγάλες δυνάμεις, και τις γειτονι-κές στα Βαλκάνια, μια πολιτική δη-μιουργίας τέτοιων διεθνών οικειομά-των για την Ελλάδα, ώστε αποκομ-ποτε επέμβαση στα ελληνικά σύνορα είτε στο έδαφος, είτε στον αέρα, είτε στη θάλασσα, να προκαλεί αυτόματα παγκόσμιες αντιδράσεις, άρα και να κώδεη την όρεξη εκείνων που θα είχαν

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια αποκτά ιδιαίτερη αξία η διαφανή προ-σέγγιση των μεγάλων δυνάμεων, η προσοχή του αφοπλισμού και της ειρηνητικής συντάραξης. Είναι φανε-ρό, ότι ο αφοπλισμός, ο έλεγχός του και η ασφάλεια χωρών και λαών, που θα βασίζεται όχι στον κερδοσκοπικό στον πυρηνικό τρόμο αλληλεξόντω-σης αλλά στη συνεννόηση και τον αλληλοσεβασμό, θα πρέπει να συνο-δεύεται από ένα σύστημα συλλογικής ασφάλειας σε παγκόσμια κλίμακα με την αριβία και τη φρονιμία των Ηνω-μένων Εθνών.

Μια τέτοια εξέλιξη, σε παγκόσμια και περιφερειακή κλίμακα, μπορεί να λύσει κατά τον καλύτερο τρόπο και τα ελληνικά προβλήματα, να διαλύ-σει την ένταση στο Αιγαίο, να κατα-στήσει την κρίση στην Τουρκία αδό-νητη, την κρίση και τους εκδασμούς ατελεσφόρους, την απομάκρυνση των ξένων δάσεων από διαδικασία ηθλιωτισμού. Η δημιουργία ενός συλ-λογικού συστήματος ασφάλειας στα Βαλκάνια, ταγμένο μέσα στα πλαι-σια συλλογικής ασφάλειας των Ηνω-μένων Εθνών, θα σιμάνει φυσικά στις σχέσεις της σνεξερπτικής, της φι-λίας, της μη επέμβασης στα εσωτερι-κά, με εγγυητή όλων των μοχμών μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας, μπορεί να κάνει την περιοχή εκδοει-ματική σε ειρήνη, ασφάλεια και φιλία των λαών. Μπορεί να βοηθήσει ακο-φασιστικά και στην ειρήνευση της Μεσογείου, χωρίς εκπελάσεις και έ-βνους σπύλους.

ΣΥΜΛΟΓΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Η ιδέα της αμοιβαίας ασφάλειας στα Βαλκάνια δεν είναι βέβαια νέα και, άλλοτε, στα κρίσιμα σημεία, δεν απέτυχε. Στα πλαίσια όμως ενός συ-στήματος συλλογικής ασφάλειας, τα πράγματα αλλάζουν αποφασιστικά. Προς την κατεύθυνση αυτή υπάσχουν για την Ελλάδα ήδη σοβαρές προτά-σεις: οι σχέσεις μας με τις άλλες βαλ-κανικές χώρες, πλην της Τουρκίας, είναι από πολύ καλές μέχρι ωριπτες, πάντως καλύτερες από όσατε άλλοτε. Γειτονικές προς τα Βαλκάνια χώρες, όπως η Ιταλία, θα μπορούσαν να πα-ροουν μέρος σ' ηε περιφερειακό σύ-στημα συλλογικής ασφάλειας. Τα παραπάνω ίσως να μοιάζουν σήμερα κάπως φανταστικά. Η κατα-δίση των πυρηνικών όπλων όμως, ο τερματισμός του κινήματός των εξο-πλισμών, εκεί θα οδηγήσουν, στην ειρηνητική συντάραξη και στη συλλο-γική ασφάλεια των λαών.

Συμμετοχή των «ΝΕΟΝ»: ο Άλκης Αργυριάδης είναι καθηγητής της Νομικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και πρόεδρος της Ελληνικής